

Detta är min berättelse

Hej allihopa. Jag ville dela med mig av berättelsen om hur boken "Rapture Puzzle" kom till och lite av mitt vittnesbörd. Jag föddes i familjen Moses år 1973, när abort legaliserades i USA och spädbarn började mördas, precis som Moses föddes vid en tidpunkt då pojkbarn dödades i hans land. Namnet mina föräldrar gav mig var Renee, vilket betyder "återfödd".

Jag växte upp i ett kristet hem. När jag var ett litet barn, ungefär 4 eller 5 år gammal, hörde jag en hörbar röst ropa på mig tre gånger. Varje gång gick jag till min mamma och frågade henne vad hon ville, och varje gång sa hon att hon inte hade ropat på mig. Hon sa att det kanske var någon utanför som ropade på mig, så jag gick för att titta, men ingen var där och jag visste att rösten kom inifrån huset och att min mamma var den enda personen hemma. Några år senare berättade min söndagsskolelärare historien om Samuel och hur Herren hade ropat på honom tre gånger och varje gång trodde han att det var Eli som ropade på honom, men det var faktiskt Herren själv som ropade på Samuel. Jag berättade för min söndagsskolelärare att samma sak hade hänt mig och hennes svar till mig var: "Kanske har Herren en alldeles speciell kallelse i ditt liv, precis som Samuel hade." Jag minns också att jag som litet barn hörde att Herren talade till Mose som en vän och jag kan minnas att jag kände mig vansinnigt avundsjuk och önskade så mycket att Herren också skulle tala till mig som en vän.

Jag vände mig bort från kristendomen vid 12 års ålder och blev väldigt upprorisk och full av ilska och själviskhet. Jag hatade kristendomen på grund av Herrens lära om att förlåta människor och att "vända andra kinden till", vilket jag kände var för mesar och inte gav mig något utrymme att hämnas på dem som hade sårat mig. Jag blev faktiskt mobbad och ville försvara mig själv, men det kändes som om kristendomen inte tillät mig att göra det och därför tillät jag människor att slå mig utan att lyfta ett finger för att försvara mig. Jag blev så småningom så full av hat att jag till och med hatade mitt eget liv och ville avsluta det. Två veckor före mitt planerade självmord hörde jag någon prata om evigheten och blev väldigt rädd för att tillbringa evigheten i lidande i helvetet. Jag ropade till Gud att ge mig bara en anledning att leva så att jag inte skulle ta livet av mig, men sa till Honom att jag inte ville vara kristen eftersom jag inte ville behöva förlåta människor som sårade mig och vara snäll mot människor som var elaka mot mig. Jag sa till Gud att om Han bara gav mig något att leva för, så skulle jag bli kristen när jag blev gammal och snart dö, så att jag kunde få evigt liv och inte hamna i helvetet. I samma ögonblick som jag sa det kände jag en varm närvaro komma in i mig och jag fick gåshud över hela kroppen. Det kändes som om någon kramade mig och jag kände mig älskad. Jag hörde en röst säga mitt namn och säga att de älskade mig. Jag visste att det inte kunde vara min egen röst eftersom jag helt enkelt inte älskade mig själv alls. Jag gick hem och började tala med den här rösten och ställa frågor, och rösten svarade på alla mina frågor. Jag hade äntligen hittat det jag alltid letat efter – en vänskap med Gud. Det började när jag bara var 13 år gammal och har

vuxit till en sann kärleksaffär med min Skapare. Jag har nu varit kristen i nästan 40 år och har varit i heltidstjänst i nästan 30 år. Jag har en fantastisk man och fem underbara barn som alla älskar Jesus.

Den relation jag har med Herren har lett mig genom många beslut jag har fattat under hela mitt liv. Att höra Hans röst och följa vad Han har sagt åt mig att göra har lett mig till var jag är idag. Jag skulle kunna ge otaliga exempel på hur Herren talade till mig att göra något och jag lydde och det ledde till stor belöning, eller hur Han sa till mig att något skulle ske och det hände precis som Han sa att det skulle, eller tillfällen där Han bara ledde mig att göra något eller att inte göra något och det visade sig vara rätt beslut. Jag kan inte berätta om några fall där Han talade till mig och det inte var sant eller ledde mig till att fatta ett fruktansvärt beslut som jag senare ångrade. Han har alltid lett mig in i all sanning och gjort min väg rak när jag har följt Hans röst.

När jag gick på gymnasiet var jag otroligt begåvad i matematik. Jag var med i Math Academic Games-laget och vårt lag vann delstatsmästerskapet, vilket gav mig ett fullt stipendium till vår lokala högskola. Min mattelärare valdes till årets lärare för hela delstaten. En annan mattelärare jag hade på gymnasiet sa till mig att jag var den bästa mattestudenten han någonsin hade undervisat och uppmuntrade mig starkt att göra något med mina matematiska färdigheter i min karriär. Men mitt hjärta var att bli missionär och nå de onådda människorna i världen, så jag bestämde mig för att ge upp mitt fulla studiestipendium och gå på bibelskola istället. Jag nämner detta eftersom jag vill ge ära till Gud, som gav mig dessa matematiska förmågor så att jag kunde förstå gåtan och "dagarnas förkortning" av den stora vedermodan som Jesus talade om i Matteus 24.

Så jag vill dela med mig av vad som hände i december 2000 som ledde till att jag skrev och avslutade Uppryckandets pusselbok. Den här boken har varit ett pågående arbete och jag började skriva den redan 2012, så det tog över 13 år att färdigställa. Jag lägger fortfarande till små avsnitt i boken allt eftersom Herren fortsätter att visa mig saker. Jag började studera och forska ända tillbaka i januari 2001, så det tog mig mer än 25 år att lägga alla pusselbitarna på plats.

Hur som helst, tillbaka till december 2000. Det var då Herren började ge mig pusselbitarna. Vid den tiden hade jag ingen aning om att Han gav mig bitar till ett pussel och det skulle inte dröja förrän i februari 2013 innan jag äntligen skulle lista ut det. I 12 år kände jag mig så förvirrad och som om Herren på något sätt hade lurat mig, eftersom jag inte förstod att Han bara gav mig pusselbitar som skulle falla samman och peka på mycket specifika datum för uppryckandet och Kristi andra ankomst till jorden. Från december 2000 till december 2012 trodde jag att Herren visade mig datumet för uppryckandet och insåg inte att Han bara gav mig bitar till ett stort pussel som så småningom skulle passa ihop.

Så, i december 2000, kom Herren till mig medan jag bad och sa att Han skulle komma till mig som Han kom till Salomo och skulle ge mig en sak. Han sa åt mig att tänka noga innan jag bestämde mig, eftersom Han skulle ge mig vad jag än bad Honom om. Efter att ha funderat ett tag på vad jag skulle be om, kom jag tillbaka till Honom med mina två största önskningar. Den första var att när jag stod inför Honom på domens dag skulle jag stå inför Honom med ett rent hjärta och att Han skulle vara nöjd med hur jag hade levt mitt liv. Min näst största önskan var att Han skulle använda

mitt liv för att nå miljontals människor för Hans rike. Jag kunde inte bestämma mig för vilken önskan som var störst förrän jag tänkte på versen som säger att du kan vinna hela världen men förlora din egen själ. Jag funderade på att det kunde vara möjligt för mig att vinna världen för Kristus och i processen förlora min egen själ. Så jag sa till Herren att om jag bara kunde välja en sak, skulle det vara den första. Han sa till mig att jag hade valt klokt.

Sedan frågade han mig: ”Om du är den minsta i mitt rike i all evighet och om alla i all evighet tänker väldigt lite om dig, men om jag är nöjd med dig, skulle det vara okej för dig?” Det var en mycket svår fråga för mig att besvara eftersom jag ville bli ansedd stor i hans rike och inte ville att någon skulle se ner på mig, särskilt inte i all evighet. Men jag insåg att det som verkligen var viktigt var att Herren var nöjd med mig och att det inte spelade någon roll om någon annan var det. Så jag sa till slut till honom: ”Ja, det skulle vara okej för mig.”

Kort efter att detta hände drömde jag om min mormor som hade dött ungefär 9 år tidigare. Jag stod henne så nära och hon hade ett enormt inflytande på mitt liv. Drömmen var så verklig och det kändes som om jag hade tillbringat hela natten med att bara prata med henne och med henne. När jag vaknade kände jag mig så glad i hjärtat, som om jag verkligen hade varit med henne. En sak vi ofta brukade göra tillsammans var att lägga pussel. Hon älskade att lägga pussel. Jag älskade inte pussel så mycket på den tiden, men jag älskade bara att spendera tid med henne, så jag brukade följa med henne i de där enorma pusslen som skulle ta veckor att lägga. Min kärlek till pussel började under de många timmar vi arbetade med dem tillsammans. Föga anade jag då att Herren skulle ge mig tidernas största pussel att lägga och att Han skulle ge mig den första pusselbiten.

Kort efter drömmen talade Herren till mig och sa att den 1 januari representerar den hedniska Trumpetfesten och början på det nya millenniet. Jag var inte så intresserad av Bibelns profetior, men jag hade hört talas om Trumpetfesten och visste att vissa kristna lärde att uppryckandet skulle ske på Trumpetfesten, så jag undrade om Herren sa till mig att uppryckandet skulle ske den 1 januari, vilket bara var några dagar bort. Jag var väldigt exalterad. Ingenting hände och jag undrade vad Han menade. Den 4 januari, runt klockan 1 på natten, talade Herren till mig och sa dessa ord: ”Du kommer att vara som Johannes Döparen och skriva något som kommer att hjälpa till att rädda miljontals människor från det kommande bedrägeriet. Precis som min röst är som en trumpet och den sista skapelsedagen som jag talade var den sjätte.” dag, så även vid slutet av den sjätte dagen och början av den sjunde, ska den sista trumpeteten ljuda. Vänta upp tills jag kommer till dig vid slutet av den sjätte dagen.” Jag minns att jag väckte min man och berättade för honom vad Herren har talat till mig. Sedan gick jag ner och ringde mina föräldrar och mina systrar som bor i Amerika och berättade för dem vad Herren hade sagt. Jag blev överväldigad. Jag minns att jag kände mig som Maria, när ängeln visade sig för henne och berättade för henne att hon skulle föda Jesus, Guds Son. Jag kände mig som, varför valde Herren mig? Jag är ingen speciell, bara en vanlig människa. Herren gav mig inte bara mitt hjärtas första önskan utan också den andra. Han skulle använda mig för att hjälpa till att rädda miljontals människor.

Jag skrev ett brev och skickade ut det till många profetior inom den sista tiden och människor jag

kände, där jag berättade att uppryckandet skulle äga rum i slutet av den 6 januari eller början av den 7 januari. Jag antog att det var vad Herren menade och att miljontals människor på något sätt, genom att bara skriva det brevet, skulle lära känna Herren. Jag hade ingen aning då om att Han bara gav mig pusselbitar och startade mig på en 25-årig resa. Jag väntade uppe den 6 januari och hade just ett underbart samtal med Herren. Jag minns att jag berättade för Honom strax före midnatt att jag började bli sömnig och frågade när Han skulle komma. Han sa åt mig att bara vänta lite längre. Några minuter efter midnatt tittade jag ut genom fönstret och satt i min soffå när plötsligt hela min kropp började skaka våldsamt. Detta varade i kanske en minut eller så. Det började plötsligt och slutade plötsligt. Min första tanke var att de döda i Kristus kanske just hade uppstått och att vi nu skulle bli uppryckta. Jag frågade Herren vad skakningarna var och Han sa åt mig att bara vänta. Ungefär en minut senare började min kropp skaka våldsamt igen. Under denna andra skakning började det pirra i min mun, som den känsla man får när foten somnar, men känslan satt i munnen, och särskilt runt läpparna. Jag frågade Herren varför mina läppar pirrade och Han sa att det representerade när **Jesaja såg Herren** och kolen rörde vid hans läppar och **hans synd sonades**... Skakningarna upphörde plötsligt. Jag var överväldigad och undrade vad allt betydde. Jag undrade om uppryckandet just hade hänt och att jag hade blivit lämnad kvar. Jag hade så många frågor. Jag kände Herren omsluta mig med sina kärleksfulla armar och det kändes som om Han kramade mig. Han försäkrade mig om sin kärlek till mig och sa att jag behövde studera de judiska högtiderna och att jag kunde gå och lägga mig.

Jag antog att Han skulle förklara allt för mig nästa morgon, så jag gick och la mig och somnade. Nästa dag kom och gick utan någon förklaring. Och varje dag kom och gick i nästan 12 år utan någon förklaring. Jag visste vad Herren hade sagt och jag studerade högtiderna och jag försökte lista ut allt, men jag kunde bara inte. Jag kände mig väldigt ensam och förvirrad under de 12 åren och Herren fortsatte bara att säga åt mig att vänta och att en dag skulle alla mina frågor besvaras och jag skulle förstå allt. Det enda som egentligen hände under de 12 åren var att Födelsekyrkan blev utsatt för en razzia våren 2002, 1290 dagar före försoningsdagen 2005. Herren visade mig att detta var tempelfästningen som vanhelgades av väpnade styrkor och var den heliga plats som Jesus hänvisade till i Matteus 24. Jag visste att en dag skulle den styggelse som orsakar ödeläggelse äga rum där. Utöver det visste jag att den sjunde... dagen var betydelsefull och upptäckte också att vi levde vid slutet av 6000 år sedan Skapelsen, redo att börja det nya millenniet. Jag visste fortfarande inte att alla dessa saker var bitar i ett pussel.

Herren började tala till mig igen om dessa saker i juli 2012, när Han frågade om jag var redo att dansa med Honom. Han ledde mig till den sjunde lövhyddodagen. Det var vid den här tiden i augusti 2012 som jag startade min YouTube-kanal. Återigen antog jag att Han berättade för mig att uppryckandet skulle ske den sjunde lövhyddodagen. När den inte gjorde det blev jag arg och frågade Herren varför Han bedrog mig. Efter ett par dagar av arg och sårad återvände jag till Herren och sa till Honom att jag var ledsen för min hemska attityd och bad om Hans förlåtelse. Han frågade om jag var redo att fortsätta. Jag blev chockad. Jag trodde att jag var klar och att det bara var ett slags test för att se om jag skulle lyda och följa Honom även om det verkade som att Han bedrog mig. Så jag sa till Honom att ja, jag var redo att fortsätta – fortfarande helt omedveten om att alla

dessas saker var pusselbitar som Han gav mig som så småningom skulle ge mening flera år senare. Nästa datum Han pekade mig på var det sjunde. Hanukkahdagen. Jag är säker på att du redan kan gissa – ingenting hände den dagen heller. Men vid det här laget började jag få känslan av att det ledde någonstans.

Den 14 februari 2013 gick jag till mitt församlingshem och någon kom in på mitt kontor och gav mig en present. De sa att någon just hade kommit förbi och bett att jag skulle få presenten. En av mina döttrar var på kontoret med mig och frågade vad jag trodde att det var. Jag bara utbrast: "Det är ett pussel." Jag har ingen aning om hur jag visste det, men jag kände bara att det var ett pussel, trots att jag aldrig hade fått ett pussel förut i present. Jag öppnade det, och mycket riktigt, det var ett pussel. Jag tänkte, ja, det är konstigt. Inget namn. Ingen aning om vem det var ifrån. Jag gick hem och lade ihop det på bara några timmar. Det var det konstigaste pusslet jag någonsin hade lagt, utan hörnbitar eller kantbitar, och alla bitarna hade olika former och storlekar. Några av bitarna var enorma och andra var små. Det var ett vackert pussel och när jag tittade på det kände jag Herrens närvaro. Jag kom ihåg min mormor och drömmen jag hade haft. Jag insåg att det var alla hjärtans dag. Och det var då jag insåg att allt detta var ett pussel och att Herren bara gav mig en bit i taget och att en dag skulle allt falla på plats och ge perfekt mening.

Det var samma månad, februari 2013, som Mr. Obama tillkännagav sin plan att resa till Jerusalem. Det pratades mycket på vissa profetiewebbplatser om att han eventuellt skulle stå vid Tempelberget och att det var förödelsens styggelse. Jag började läsa att vissa trodde att 2009 var början på Daniels sjuttioårsdag, veckan och såg att Mr. Obama hade utsetts till Nobels fredspristagare den sjunde lövhyddodagen 2009 och sedan tilldelades utmärkelsen bara några timmar före början av 24 Kislev. Jag såg att Haggai 2 pekade på exakt dessa datum med hänvisning till att Herren skakar himlen och jorden och för alla nationers önskade till sig själv. Jag räknade 1260 dagar från det att Mr. Obama valdes till Nobels fredspristagare och kom fram till den 22 mars 2013. Jag sa till mig själv, om Mr. Obama åker till Betlehem och står vid grottan i Födelsekyrkan på det datumet, då är det förödelsens styggelse och det betyder att förödelserna kommer direkt efter det, vilket borde inkludera uppryckandet. Men vid den tiden hade Mr. Obama bara nämnt att åka till Jerusalem och ingenting om att åka till Betlehem. När han äntligen tillkännagav sina planer på att åka till Födelsekyrkan kunde jag inte tro det. Det höll äntligen på att hända.

Några av er kanske undrar hur i all världen Mr. Obamas stående vid grottan var en styggelse för Herren och hur det stoppade det dagliga offret. Tja, varje dag, hundratals och oftast tusentals människor från hela världen köar vid Födelsekyrkan för att offrapupphöjning och tacksägelseoffer till Herren för att han kom till jorden för att betala för deras synder och ge dem evigt liv. Detta är ett offer som behagar Herren. Den dagen då Mr. Obama och hans följe gick dit, fick ingen annan komma in. Lovprisningsoffret och tacksägelseoffret upphörde den dagen, och jag kan försäkra er om att han inte gick dit för att erbjuda sin

lovprisning eller tacksamhet till Jesus för att han kom till jorden. Även om vi inte vet vad som kan ha hänt när han stod vid grottan, är det jag är säker på att hans hjärta inte var ödmjukt och han framförde ingen tacksamhet till Jesus eller erkände honom som Herren. Jag är säker på att vi en dag alla kommer att veta exakt vad Mr. Obama sa, oavsett om det var högt eller bara i hans privata tankar, som var en sådan styggelse för Herren den dagen. Vad det än var, var det en sådan styggelse för Herren att det startade en 40-dagars nedräkning till Amerikas och en stor del av världens ödeläggelse.

Efter att denna styggelse hade ägt rum, pekade Herren mig sedan på den sjunde det osyrade brödets dag. Jag räknade dagarna och såg att 1260- och 1335-dagarsräkningarna skulle börja 40 dagar från det att styggelsen skulle äga rum tills ödeläggelsen skulle inträffa – Han gav en 40-dagars nådperiod till Amerika precis som Han gjorde med Nineva. Jag räknade 1290 dagar från styggelsedatum och det nådde Trumpetfesten år 2016. Jag räknade 1260 dagar från den sjunde det osyrade brödets dag i Guds kalender och den nådde försoningsdagen år 2016. Jag räknade 1335 dagar från samma dag och det nådde början av Chanukka år 2016. Daniel 12 berättar för oss att de som når slutet av de 1335 dagarna kommer att bli välsignade och Haggai 2 berättar för oss att fram till den tjugofjärde dagen den nionde månaden, eller Hanukkah-afton, finns ingen frukt på fikonsträdet, men att vi från och med denna dag ska vara välsignade. Den välsignade dagen är den första dagen av Hanukkah i slutet av en räkning på 1335 dagar. Alla siffror passar. Jag var så exalterad.

Men den 2 maj 2013 kom och gick utan någon hänförelse eller förödelse. Återigen var jag så förvirrad. Men för många pusselbitar passade ihop för att jag bara skulle kunna kasta ut pusslet och säga att det inte stämde. Jag måste ha missat något, men vad var det?

Ungefär 5 månader senare, i oktober 2013, uttryckte jag återigen min frustration till Herren och frågade Honom varför Han inte kom när Skrifterna så tydligt pekade på den 2 maj 2013. Jag sa: "Nineva omvände sig och ni försenade er dom. Denna gåta är bara begriplig om Amerika omvände sig, men de omvände sig inte, så varför försenade ni er dom?" Herren svarade: "Är du säker på att det inte fanns någon omvändelse?" Jag sa: "Ja, jag är ganska säker på att jag skulle ha hört talas om det om Amerika hade omvänt sig." Han sa: "Ni missar något viktigt. Hitta det." Det gav mig hopp – kanske hade jag missat något. Så jag skrev in något i stil med "Amerika omvänder sig maj 2013" på Google och hittade en webbplats som talade om denna 3-dagarsperiod av bön och fasta som började den 30 april och varade till den 2 maj 2013. Den 24 april 2013 utlystes en 3-dagars fasta av kyrkans ledare runt om i världen och minst 28 nationer deltog i denna fasta. Jag såg hur troende från hela världen hade ropat till Herren under de tre dagarna och bätt Honom att förbarma sig över Amerika. 30 april var den nationella omvändelsedagen i Amerika och den 2 maj var den nationella bönedagen i Amerika. Ett världsomspännande rop gick upp till Herren i tre dagar och bad Gud att förbarma sig över Amerika precis i slutet av den 40 dagar långa provotiden. Jag grät. Jag skrattade. Jag hade hittat den saknade biten. Sedan sa Herren: "Kom ihåg Ester." Jag tänkte på hur hon var den utvalda jungfrubruken som representerar Kristi brud och hur hon bad sitt folk att fasta i tre dagar eftersom de alla skulle dödas. På den tredje dagen av fastan riskerade hon sitt liv och närmade sig kungen för att försöka rädda sitt folk från förintelse och till slut beviljades hennes begäran och hennes folk

skonades. Jag såg en föraning i berättelsen om Jona och Ester och insåg att Herren sköt upp sin dom. Och sedan såg jag i Matteus 25 och Uppenbarelsboken 10 att denna försening finns i Skrifterna. Så jag började lista ut när denna försening skulle ta slut.

Alla delar pekade mot 2016 som slutet på Daniels sjuttioårsdag. vecka. Herren sköt helt enkelt upp sin dom som han sa att han skulle göra i Matteus 25 och i Uppenbarelsboken 10 och förkortade vedermödans dagar som han sa i Matteus 24.

När Chanukka 2016 kom och gick, tänkte jag att allt var över. Självklart var vi inte inne på Daniels sjuttioårsjubileum. vecka ännu och alla dessa händelser som ägde rum mellan 2009 och 2013 måste bara ha varit en föraning om vad som skulle hända i framtiden. Men på något sätt visste jag att det inte var rätt och jag visste att Herren hade visat mig dessa saker och att jag fortfarande måste missa något.

Det har nu gått mer än 9 år sedan dess. I över 9 år har jag försökt lista ut var vi befinner oss på Guds tidslinje. Jag tror att de två skakningarna jag hade natten den 7 januari 2001 var avsedda att peka mot den sjunde dagen av Trumpetfesten och försoningsdagen tre dagar senare. I Daniels sjuttionde vecka är varje dag lika med ett år. Den första skakningen jag hade den natten representerar det sjunde året av pusslet. Om du läser min bok kommer du att se att 2016 var det sjunde året i pusslet. Men precis som vi två gånger i Gamla testamentet såg en period på sju år som fördubblades (berättelserna om Jakob och Josef) och vi också två gånger i Gamla testamentet såg det osyrade brödets högtid och lövhyddohögtiden fördubblades från sju dagar till fjorton dagar, så tror jag också att Herren fördubblade Daniels sjuttionde vecka till två sjuårsperioder, snarare än bara en. Vi ser i Jubileumsboken att Adam och Eva var i lustgården i sju år innan de föll. Jag tror att 2016, slutet av den första veckan i Daniels sjuttionde vecka, var slutet på de 6000 åren från skapelsen. Jag tror att 2023 var jubelåret och slutet på de 6000 åren från människans syndafall.

Herren lade dock till ytterligare 3 dagar (år) till sitt fantastiska pussel. Detta förebådades för oss i Daniel 1, när Daniel och hans vänner genomgick en treårig träningsperiod innan de kunde träda in i kungens tjänst. Det förebådades också för oss i berättelsen om Chanukka, när det judiska folket flydde upp i bergen i 3 år innan templet renades under Chanukka år 165 f.Kr.

Det sjunde året i den andra sjuårsperioden (2023) skulle ha varit tiden för en stor skakningshändelse, men det flyttades till det tionde året (2026), vilket representerar försoningsdagen. Det är då vi ser Herren och vår synd sonas, precis som Jesaja såg Herren och hans synd sonas.

Denna tioåriga väntan från 2016 förebådades för oss i Daniel 1, där Daniel och hans vänner utstår en tiodagarsperiod av prövning för att inte orena sig. Vi ser en annan tiodagarsperiod nämnas i Uppenbarelsboken 2:10, där de som förblir trogna Kristus får livets krona. Vi läser i Uppenbarelsboken 14 om dem som inte orenar sig, vilka offras som förstlingsoffer åt Herren och förs till det himmelska Sions berg. Hebreerbrevet 12 talar om detta himmelska Sions berg och dem som undkommer vid tiden för himmelens och jordens skakningar.

Jag tror att 2026 är "Herrens dag" och för dem som tas upp i förstlingsuppryckandet kommer det att vara året då vi ser Honom ansikte mot ansikte och vår synd sonas. För de som lämnas kvar för att uthärda den stora vedermödan, som har förkortats från 3,5 år till bara 5 månader (se Uppenbarelseboken 9 och Matteus 24:22), måste de vänta till 1/2 januari 2027, den tjugofjärde dagen i kislev enligt Guds kalender, innan de tas upp för att vara med Herren.

Jag tror att vi kommer att bevittna det första ve och den första uppryckandet/skörden den 15/16 augusti 2026, den nya vinfestivalens förstlingsfrukt, följt av det andra ve och den andra uppryckandet/skörden den 1/2 januari 2027, början på det nya millenniet. Jag tror att det tredje ve kommer att vara Kristi andra ankomst till jorden i slutet av den två veckor långa bröllopsfestivalen Chanukka och kommer att äga rum den 17 januari 2027. Jag tror att denna händelse förebådades för oss med Kristi uppståndelse på den sjuttonde dagen i den första månaden och Noas ark som vilar på den sjuttonde dagen i den första månaden. Jag tror att Kristi brud kommer att krönas som jordens medregenter med kung Jesus på den sjunde dagen av Chanukka den 9 januari 2027, vilket förebådades för oss av den utvalda jungfrun Ester som kröntes till drottning på vad som skulle bli den sjunde dagen av Chanukka. Jag uppmuntrar dig att läsa min bok eller sammanfattningen av boken för att se hur Skriften lägger ut detta pussel för oss som leder till exakt dessa datum för de tre ve-händelserna i Uppenbarelseboken. Må Gud välsigna dig och jag ser fram emot att träffa dig snart!